

מסכת אבות

פרק ו משנה א

שנו חכמים בלשונו הממשנה, ברורה שברח בכם ובמישנתם: רבינו מאיר אומר כל העוסק בתורה לשותה, זוכה לדברים קרביה. ולא עוד אלא שכל העולם כלו כדי הוא לו. נקרא רע, אהוב, אוהב את הארץ, אהוב את הבריות, משפט את הארץ, משפט את הארץ. ומלבשתו ענוה ויראה, ומקרבתו להיות צדיק וחסיד ונישר ונאמנו, ומרחיקתו מנו החרטא, ומרקבהתו לידי זכות, ונהנית ממנה עצה ותושיה בינה וגבורה, שאמר (משל ח) לי עצה ותושיה אני בינה לי גבורה. ונחתנת לו מלכות ומלשללה וחקור דין, ומגליין לו רזי תורה, ונעשה כמעין הפתגibir וכנהר שאינו פוסק, והוא צנווע וארכ רית, ומוחל על עלבונו, ומגדלתו מרום מהו על כל המעשים:

